

Finansutskottets betänkande

1988/89:FiU36

Investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten

1988/89
FiU36

Sammanfattning

Finansutskottet föreslår att en tidsbegränsad investeringsavgift införs i Stockholms län utom Norrtälje och Södertälje kommuner samt i Uppsala och Håbo kommuner. Avgiften skall utgå med 10 % på oprioriterade byggen som påbörjas under perioden den 27 maj 1989 – den 31 december 1990. Som oprioriterade byggnadsarbeten räknas bl.a. bensinstationer, bilverkstäder, butiks-, kontors-, bank-, hotell- och restauranglokaler samt sporthallar och idrottsanläggningar. Avgiften tas dock ut endast om byggnadskostnaden överstiger 5 milj. kr.

Inledning

I detta betänkande behandlar utskottet de med anledning av proposition 1988/89:150 väckta motionerna

- 1988/89:Fi62 av Olof Johansson m.fl. (c), i vad avser yrkande 16,
- 1988/89:Fi63 av Lars Werner m.fl. (vpk), i vad avser yrkande 15,
- 1988/89:Fi64 av Inger Schörling m.fl. (mp), i vad avser yrkande 17,
- 1988/89:Fi92 av Hans Göran Franck m.fl (s), i berörd del.

Utskottet har berett *skatteutskottet* och *bostadsutskottet* tillfälle att avge yttranden över de förslag i proposition 150 jämte motioner som rör resp. utskotts beredningsområde. *Yttrandena* återfinns som bilagor till utskottets betänkande 1988/89:FiU30.

Under ärendets handläggning har skrivelser inkommit från Byggentreprenörernas affärsavtalsenhet, Delegationen för ökat bostadsbyggande i Stockholmsområdet, Stockholms läns landstingsråd för finansfrågor, Stockholms universitets juridiska fakultet och Vallentuna kommunstyrelse.

Motionsyrkandena

1988/89:Fi62 av Olof Johansson m.fl. (c) vari yrkas

16. att riksdagen beslutar att i lag föreskriva införande av en 25-procentig investeringsavgift på lokalytor för industrier och kontor fr.o.m. den 1 augusti 1989 i enlighet med vad som anförs i motionen.

1988/89:Fi63 av Lars Werner m.fl. (vpk) vari yrkas

15. att riksdagen hos regeringen begär förslag om en investeringsavgift i enlighet med vad som sägs i motionen.

1988/89:Fi64 av Inger Schörling m.fl. (mp) vari yrkas

1988/89:FiU36

17. att riksdagen beslutar införa en investeringsavgift på 25 % på oprioriterade byggen i storstadsområdena på sätt som anges i motionen.

1988/89:Fi92 av Hans Göran Franck m.fl. (s) vari yrkas att riksdagen beslutar att som *sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts* beträffande sparåtgärder, kreditrestriktioner, aktie- och förmögenhetsskatt samt *investeringsavgift*, i berörd del.

Utskottet

Under ärendets behandling har en utskottsminoritet yrkat att lagrådets yttrande skulle inhämtas över det upprättade förslaget till lag om investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten.

Utskottets majoritet har med stöd av 4 kap. 10 § riksdagsordningen beslutat att inte inhämta lagrådets yttrande. Utskottsmajoriteten har därvid hänvisat till att en remiss skulle fördröja åtgärdens ikraftträdande, vilket skulle leda till avsevärt men eftersom detta skulle påtagligt minska den eftersträvade effekten.

Skatteutskottet och bostadsutskottet har i sina yttranden över proposition 150 (SkU4y och BoU3y) som alternativ till den extra höjningen av den allmänna löneavgiften i Stockholmsområdet med 3 procentenheter förordat att man i samma område inför en investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten. De båda utskotten pekar också på möjligheten att i Stockholmsområdet ändra den statliga fastighetsskatten för att uppnå den eftersträvade effekten.

Den av skatte- och bostadsutskottet framförda idén om en investeringsavgift har sitt ursprung i fyra motioner, av vilka tre har det gemensamt att nivån på avgiften föreslås uppgå till 25 % av byggkostnaderna. I den fjärde motionen förs avgiftsnivån inte på tal.

I *motion Fi62* av Olof Johansson m.fl. (c) yrkande 16 föreslås att investeringsavgiften skall belasta nyproduktion av lokalytor för industrier och kontor samt tas ut fr.o.m. den 1 augusti 1989 inom det område som benämns "Stockholm-Uppsala-korridoren".

I *motion Fi63* av Lars Werner m.fl. (vpk) yrkande 15 föreslås att avgiften skall utgå på kostnaden för allt byggande utom bostäder och kommunal/landstingskommunal service. Den skall vidare ges en regionalpolitisk profil och kunna differentieras i förhållande till graden av överhettning. Byggverksamhet särskilt i Stockholms innerstad och bandet ut mot Arlanda bör enligt motionärerna träffas av avgiften.

I *motion Fi64* av Inger Schörling m.fl. (mp) yrkande 17 föreslås att avgiften tas ut på oprioriterade byggen i storstadsområdena för att därigenom ge utrymme för bostadsbyggande.

I *motion Fi92* av Hans Göran Franck m.fl. (s) i nu berörd del förordas bl.a. att man i ekonomiskt överhettade regioner tar ut en till nivån ospecificerad investeringsavgift. Motionärerna anser att denna åtgärd i kombination med vissa andra är bättre än de generella åtstrammingsåtgärder som regeringen föreslagit och som enligt motionärerna drabbar människor med låga inkomster hårdast.

Investeringsavgifter i olika former har tagits ut på byggnadsarbeten under tre perioder sedan 1950-talet. Senast detta förekom var 1977, då åtgärden vidtogs för att dämpa den snabba kostnadsutvecklingen inom byggnadssektorn och frigöra resurser för bostadsbyggande och för industrins byggnadsinvesteringar. Avgiften utgick då med 15 % på s.k. oprioriterade byggnadsarbeten som sattes i gång under perioden den 23 maj – den 19 oktober 1977. Som oprioriterade byggnadsarbeten räknades bl.a. bensinstationer, bilverkstäder, butiks-, kontors-, bank-, hotell- och restauranglokaler samt sporthallar och kommunala förvaltningsbyggnader.

Skatteutskottet pekar i sitt yttrande bl.a. på möjligheten att återinföra en investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten som ett sätt att dämpa tendenserna till överhettning. För att frigöra resurser för bostadsbyggande och underlätta för den viktiga offentliga vård- och servicesektorn bör – anser skatteutskottet – dessa områden undantas från avgiften. Enligt skatteutskottet bör möjligheten att införa en investeringsavgift med denna utformning undersökas närmare.

Även bostadsutskottet anser att det kan finnas skäl att pröva förutsättningarna för en investeringsavgift på visst byggande i landet; inte minst inom Stockholmsområdet och där i synnerhet i vad som kallas Stockholm-Uppsala-korridoren.

I stället för den extra höjningen av löneavgiften anser såväl skatte- som bostadsutskottet att man också bör undersöka förutsättningarna att uppnå de eftersträfvade effekterna genom förändringar i den statliga fastighetsskatten. Vad skatteutskottet närmast åsyftar med sitt förslag är att man skall höja skatteuttaget för andra fastigheter än sådana som används för bostadsändamål inom den berörda regionen. Bostadsutskottet framhåller i sitt yttrande att det från de utgångspunkter bostadsutskottet närmast har att bedöma får anses motiverat att införa en särskild/extra fastighetsskatt på kontorslokaler m.m. i Stockholmsområdet.

Finansutskottet får för sin del anföra följande. De åtgärder som skatte- och bostadsutskottet föreslår för Stockholmsområdet kan delvis ses som komplement till varandra. Investeringsavgiften är avsedd att träffa nybyggnation av kontorslokaler och andra oprioriterade byggnadsarbeten. Dess syfte är således att dämpa överhettningen på byggmarknaden och att vidga utrymmet för produktion av nya bostäder. Den föreslagna skärpningen av fastighetsskatten riktar sig mot det befintliga beståndet av kontorslokaler, butiker, hotell m.m. och får bl.a. till effekt att prisutvecklingen på sådana fastigheter dämpas. Enligt utskottets mening bör därför båda åtgärderna genomföras.

Regionalt bör åtgärderna avgränsas till de delar av Stockholms län med omgivning där överhettningstendenser gjort sig märkbara. I Stockholms län bör sålunda Norrtälje och Södertälje kommuner undantas eftersom man där har de största sysselsättningsproblemen i länet. Å andra sidan bör Uppsalaområdet, dvs. Uppsala och Håbo kommuner, omfattas av åtgärderna eftersom man även där har en överhettad arbetsmarknad.

Finansutskottet föreslår således att *en tidsbegränsad investeringsavgift* införs. Avgiften bör uppgå till 10 % av byggkostnaden och omfatta byggen som påbörjas på byggnadsplatsen fram till utgången av 1990. Avgiften, som

inte bör vara avdragsgill vid inkomstbeskattningen, skall erläggas av byggherren och tas ut om arbetet utförs i Stockholms- och Uppsalaområdet, dvs. i Stockholms län utom Norrtälje och Södertälje kommuner samt i Uppsala och Håbo kommuner.

Några dispensmöjligheter bör inte ges. Å andra sidan bör undantag göras för bl. a. mindre projekt. Någon avgift bör således inte tas ut på byggnadsarbeten med en total byggnadskostnad understigande 5 milj. kr. I byggkostnaden inräknas därvid även markarbeten.

Investeringsavgiften bör träffa i huvudsak samma typ av oprioriterade projekt som berörts av tidigare investeringsavgifter. Kretsen av avgiftsbelagda byggnadsarbeten bör sålunda omfatta bensinstationer, bilverkstäder, parkeringshus samt butiks-, kontors-, bank-, hotell- och restauranglokaler. Även förvaltningsbyggnader, kyrkor, samlingslokaler, nöjeslokaler, sporthallar och andra idrottsanläggningar bör räknas in i denna krets. Om byggkostnaden överstiger den avgiftsfria gränsen bör avgift också utgå på bostadshus som uppförs utan statligt stöd såvida det inte är fråga om fritidshus. Avgift bör också utgå på mindre fritidshus om de ingår i projekt som omfattar mer än ett hus.

Innefattar byggnadsarbetet såväl avgiftsbelagt som avgiftsfritt byggnadsarbete bör liksom vid tidigare tillfällen den ordningen gälla att projektet anses vara till övervägande del avgiftsbelagt byggande om detta utgör mer än 50 % av hela byggnadsarbetet.

Frågan om avgift skall påföras eller inte bör prövas av länsskattemyndighet. Talan mot länsskattemyndighets beslut förs hos länsrätt. Länsrättens beslut kan överklagas hos kammarrätt.

De nya bestämmelserna om investeringsavgift bör träda i kraft den 15 juni 1989. Med hänsyn till lagstiftningens karaktär och syfte är det angeläget att föreskrifterna kan börja tillämpas omgående. Utskottet föreslår därför att investeringsavgiften tas ut på byggnadsarbeten som påbörjas den 27 maj 1989 eller senare under perioden fram till 1990 års utgång. En sådan ordning torde vara möjlig med hänsyn till bestämmelserna i 2 kap. 10 § andra stycket regeringsformen, då utskottets betänkande väntas bli överlämnat till riksdagens kammarkansli den 26 maj 1989.

Det av utskottet föreslagna regelverket är i väsentlig utsträckning utformat enligt samma principer som låg till grund för 1977 års investeringsavgift. Vid tolkningen och tillämpningen av de nya reglerna kan man således i mycket stor utsträckning få vägledning av den praxis som utbildats under perioder då äldre lagstiftning tillämpats.

Utskottets förslag till föreskrifter bör tas in i en särskild lag om investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten. Ett förslag till sådan lag har fogats till detta betänkande. Den nya lagen föranleder en mindre ändring i skattebrottslagen. De båda lagförslagen framgår av *bilaga 1*.

Såsom utskottet tidigare framhållit har investeringsavgiften det dubbla syftet att dämpa överhettningen på byggmarknaden och vidga utrymmet för produktion av nya bostäder. För att förstärka denna utjämnande effekt bör det övervägas om inte intäkterna från avgiften senare kan återföras till regionen för bl. a. produktion av bostäder. Ett förslag av denna innebörd finns i motion Fi62 av Olof Johansson m. fl. (c). Det bör ankomma på

regeringen att närmare överväga denna fråga och till riksdagen återkomma med förslag.

1988/89:FiU36

Utskottet föreslår således att riksdagen med anledning av motionerna Fi62 (c) yrkande 16, Fi63 (vpk) yrkande 15, Fi64 (mp) yrkande 17 och Fi92 i berörd del antar de till betänkandet fogade förslagen till lag om investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten samt lag om ändring i lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69) samt som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört om en investeringsavgift.

Hemställan

Utskottet hemställer

att riksdagen med anledning av motionerna 1988/89:Fi62 yrkande 16, 1988/89:Fi63 yrkande 15, 1988/89:Fi64 yrkande 17 och 1988/89:Fi92 i berörd del antar de av utskottet i *bilaga 1* till detta betänkande framlagda förslagen till
dels lag om investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten,
dels lag om ändring i lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)
samt som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört om en investeringsavgift.

Stockholm den 26 maj 1989

På finansutskottets vägnar

Anna-Greta Leijon

Närvarande: Anna-Greta Leijon (s), Anne Wibble (fp), Roland Sundgren (s), Lars Tobisson (m), Gunnar Björk (c), Per Olof Håkansson (s), Rune Rydén (m), Iris Mårtensson (s), Lisbet Calner (s), Arne Kjörnsberg (s), Lars De Geer (fp), Ivar Franzén (c), Hans Petersson (vpk), Carl Frick (mp), Marianne Carlström (s), Sonia Karlsson (s) och Inger René (m).

Reservationer

1. Anne Wibble (fp), Lars Tobisson (m), Rune Rydén (m), Lars De Geer (fp) och Inger René (m) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 2 börjar med "Under ärendets" och på s. 5 slutar med "en investeringsavgift" bort ha följande lydelse:

Skatteutskottet och bostadsutskottet har i yttranden till finansutskottet föreslagit att en investeringsavgift införs i Stockholmsområdet. Förslaget har sitt ursprung i fyra motioner.

Finansutskottet anser att en skatt av detta slag inte uppfyller angivna syften men däremot medför allvarliga skadeverkningar. Särskilt anmärkningsvärd

är den tänkta avgränsningen med avseende på region och fastighetstyp. Från denna synpunkt framstår en granskning av lagrådet och berörda riksdagsutskott som ovanligt angelägen.

Den stora brådska som plötsligt präglat ärendets handläggning har medfört att motiveringen för utskottets avståndstagande till motionskraven får närmare utvecklas i anslutning till frågan om förhöjd fastighetsskatt i Stockholmsregionen som utskottet behandlar i betänkande 1988/89:FiU30. Utskottet avstyrker därför bifall till motionerna Fi62 (c) yrkande 16, Fi63 (vpk) yrkande 15, Fi64 (mp) yrkande 17 och Fi92 i berörd del.

dels att utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

att riksdagen avslår motionerna 1988/89:Fi62 yrkande 16, 1988/89:Fi63 yrkande 15, 1988/89:Fi64 yrkande 17 och 1988/89:Fi92 i berörd del.

2. Hans Petersson (vpk) och Carl Frick (mp) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 3 börjar med "Regionalt bör" och på s. 4 slutar med "Häbo kommuner" bort ha följande lydelse:

Finansutskottet föreslår att en investeringsavgift införs i de storstadsområden där överhettningstendenser gjort sig märkbara. Statlig verksamhet liksom kommunal/landstingskommunal service skall inte omfattas av avgiften.

Avgiften bör uppgå till 25 % av byggkostnaden och omfatta byggen som påbörjas på byggnadsplatsen fr.o.m. den 27 maj 1989. Avgiften, som inte skall vara avdragsgill vid inkomstbeskattningen, skall erläggas av byggherren och tas ut om arbetet utförs i Stockholms-, Göteborgs- och Malmöområdet. Regeringen bör ges möjlighet att i berörda kommuner undanta byggnadsprojekt från avgiftsskyldigheten om det av sysselsättningskäl bedöms erforderligt.

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 4 börjar med "Såsom utskottet" och på s. 5 slutar med "en investeringsavgift" bort ha följande lydelse:

Utskottet föreslår således att riksdagen med anledning av motionerna Fi63 (vpk) yrkande 15, Fi64 (mp) yrkande 17 samt Fi62 (c) yrkande 16 och Fi92 (s) i berörd del antar det i *bilaga 2* intagna förslaget till lag om investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten samt som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört om en investeringsavgift.

dels att utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

att riksdagen med anledning av motionerna 1988/89:Fi62 yrkande 16, 1988/89:Fi63 yrkande 15, 1988/89:Fi64 yrkande 17 och 1988/89:Fi92 i berörd del som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört och antar de som reservanternas förslag i *bilaga 2* betecknade förslagen till

dels lag om investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten,

dels lag om ändring i lag om ändring i lagen om skattebrottslagen (1971:69).

Särskilt yttrande

1988/89:FiU36

Anne Wibble (fp), Lars Tobisson (m), Rune Rydén (m), Lars De Geer (fp) och Inger René (m) anför:

Vi har begärt att lagrådet skall ges tillfälle att granska förslaget till lag om investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten. En majoritet av utskottets ledamöter har emellertid motsatt sig vårt krav.

1 Förslag till

Lag om investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten

Härigenom föreskrivs följande.

1 § För byggnadsarbete, som påbörjas under tiden den 27 maj 1989 – den 31 december 1990, skall investeringsavgift betalas till staten, om arbetet utförs i annan kommun i Stockholms län än Norrtälje och Södertälje samt i Uppsala och Håbo kommuner i Uppsala län och arbetet helt eller till övervägande del avser

1. bensinstation, reparationsverkstad för motorfordon, parkeringshus eller sådan parkeringsanläggning som ej inrättas i anslutning till ny bostadsbebyggelse,

2. butiks-, kontors-, bank-, hotell- eller restauranglokaler,

3. förvaltningsbyggnad,

4. kyrkliga eller andra samlingslokaler eller nöjeslokaler,

5. sporthall eller annan idrottsanläggning,

6. bostadshus som uppförs utan statligt stöd och inte är avsett uteslutande för fritidsändamål, eller

7. bostadshus som är avsett uteslutande för fritidsändamål, om arbetet ingår i ett byggnadsföretag som omfattar mer än ett sådant hus.

Rivning av byggnad anses vid tillämpning av denna lag inte som byggnadsarbete.

2 § Investeringsavgift enligt 1 § skall inte betalas för

1. byggnadsarbete med en total byggnadskostnad understigande fem miljoner kronor,

2. lokaler som ingår i låneunderlag eller pantvärde enligt förordningen (1978:384) om beräkning av låneunderlag och pantvärde för bostadslån, eller åtgärder för vilka räntebidrag kan lämnas enligt förordningen (1983:974) om statligt räntestöd vid förbättring av bostadshus,

3. byggnadsarbete till den del konjunkturutjämningsfond enligt lagen (1955:256) om investeringsfonder för konjunkturutjämnning eller allmän investeringsfond får tas i anspråk för arbetet i enlighet med beslut enligt 4 § lagen (1979:609) om allmän investeringsfond,

4. byggnadsarbete till den del arbetet är föranlett av åläggande från myndighet,

5. byggnadsarbete till den del arbetet är föranlett av sådan tvångsförsäljning som anges i 2 § lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst,

6. byggnadsarbete till den del arbetet är föranlett av skada för vilken ersättning utgår enligt försäkringsavtal, eller

7. byggnadsarbete för krigsorganisationen.

3 § Investeringsavgift skall betalas av den för vars räkning arbetet utförs (byggherren).

Finns det för visst byggnadsarbete flera byggherrar, svarar de solidariskt för investeringsavgiften. Har byggnad eller annan anläggning som avses med avgiftsbelagt arbete bytt ägare innan arbetet har slutförts, är även den nye ägaren att anse som byggherre.

Staten betalar inte investeringsavgift.

4 § Investeringsavgift tas ut med 10 procent av byggnadskostnaden för avgiftsbelagt arbete. Investeringsavgiften fastställs av länskattemyndigheten i det län där byggnadsplatsen är belägen och betalas till denna länskattemyndighet.

Preliminär avgift utgår med 10 procent av den beräknade byggnadskostnaden. Slutlig avgift fastställs när arbetet har slutförts.

Preliminär och slutlig avgift avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

5 § Innan avgiftsbelagt byggnadsarbete påbörjas skall byggherren till länskattemyndigheten lämna skriftlig deklARATION med uppgift om den beräknade byggnadskostnaden. Länskattemyndigheten skall fastställa preliminär avgift och förelägga byggherren att betala in denna inom viss angiven tid eller, om arbetet inte har påbörjats, senast när detta sker.

När avgiftsbelagt byggnadsarbete har slutförts, skall byggherren till ledning för fastställande av slutlig avgift till länskattemyndigheten omgående lämna deklARATION med uppgift om den verkliga byggnadskostnaden. Om den slutliga avgiften överstiger den preliminära, skall länskattemyndigheten förelägga byggherren att genast inbetala det överskjutande beloppet. Överstiger den preliminära avgiften den slutliga, skall länskattemyndigheten förordna om återbetalning eller avkortning av överskjutande belopp.

På begäran av byggherren skall länskattemyndigheten meddela särskilt beslut i fråga om visst byggnadsarbete är avgiftsbelagt eller inte.

Investeringsavgift får inte fastställas av länskattemyndigheten efter utgången av sjunde året efter det år då byggnadsarbetet slutfördes.

Förekommer anledning att fastställa investeringsavgift med avvikelse från deklARATION skall byggherren om möjligt ges tillfälle att yttra sig.

6 § DeklARATION som avses i 5 § första stycket skall innehålla uppgift om byggnadsarbetets art och tidpunkten när arbetet skall igångsättas samt den beräknade byggnadskostnaden och sättet för beräkningen av denna. DeklARATION som avses i 5 § andra stycket skall innehålla uppgift om tidpunkten när arbetet har slutförts samt den verkliga byggnadskostnaden och sättet för beräkningen av denna.

DeklARATION skall avges på heder och samvete.

Riksskatteverket fastställer formulär till deklARATION.

7 § Får länskattemyndigheten kännedom om att avgiftsbelagt byggnadsarbete påbörjats eller avslutats utan att deklARATION har lämnats enligt 5 §, skall länskattemyndigheten anmana byggherren att lämna sådan deklARATION. Efterkommer byggherren inte anmaningen, får länskattemyndigheten vid vite förelägga honom att fullgöra deklARATIONsskyldigheten. Vite utdöms av länsrätten.

Byggherren är skyldig att utöver deklARATION lämna länskattemyndigheten de övriga uppgifter som behövs för tillämpningen av denna lag.

Kan preliminär eller slutlig avgift inte bestämmas på grundval av byggherrens uppgifter, skall länskattemyndigheten bestämma avgiften till skäligt belopp.

8 § Byggnadsarbete anses påbörjat när det har påbörjats på byggnadsplatsen. Det anses slutfört när anläggningen i huvudsak har tagits i bruk för sitt ändamål. Har arbetet utlämnats på entreprenad, anses det slutfört senast när den slutliga ekonomiska uppgörelsen har skett, dock inte senare än ett år efter det år då slutbesiktning sker.

Om byggnadsarbete nedläggs eller avbryts för att återupptas först ett år därefter eller senare, anses arbetet slutfört när det nedlades eller avbröts.

Återupptas arbetet sedan mer än ett år har förflutit, anses nytt arbete vara påbörjat.

1988/89:FiU36

Bilaga 1
Utskottets
lagförslag

9 § I byggnadskostnaden för arbete, som byggherren utför i egen regi, inräknas även skälig andel av s.k. indirekt byggnadskostnad, såsom administrationskostnad. Hänsyn tas dock inte till ränta på eget kapital. Har byggherren för arbetet använt virke från egen fastighet eller tillgång som har varit avsedd för omsättning eller förbrukning i annan rörelse än byggnadsrörelse, inräknas virkets eller lagertillgångens saluvärde i byggnadskostnaden. Investeringsavgiften inräknas inte i byggnadskostnaden.

10 § På framställning av länskattemyndigheten skall investeringsavgift, som inte har betalats inom av länskattemyndigheten angiven tid, indrivnas i den ordning som föreskrivs i uppbördslagen (1953:272) om indrivning av restförd skatt. Därvid utgår restavgift enligt 58 § 1 mom. första stycket nämnda lag. Införsel enligt 15 kap. utsköningsbalken får äga rum vid indrivning av investeringsavgift eller restavgift.

När särskilda omständigheter föranleder det, får länskattemyndigheten meddela befrielse från skyldighet att betala restavgift. Därvid skall bestämmelserna i 58 § 2 mom. första stycket uppbördslagen tillämpas.

11 § För kontroll av att uppgiftsskyldighet enligt denna lag har fullgjorts får riksskatteverket eller länskattemyndigheten förordna om revision. Därvid gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 56 och 58 §§ taxeringslagen (1956:623) om taxeringsrevision.

12 § Har någon i samband med avgiftsbelagt byggnadsarbete vidtagit åtgärd som kan antas ha tillkommit i syfte att undgå eller erhålla lindring i investeringsavgiften, fastställs avgiften som om åtgärden inte hade vidtagits.

13 § Länskattemyndighetens beslut enligt denna lag överklagas hos länsrätten. Skrivelsen med överklagandet skall ha kommit in till länskattemyndigheten inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Länskattemyndighetens beslut gäller utan hinder av att det överklagats. Har länskattemyndighetens, länsrättens eller kammarrättens beslut överklagats får länskattemyndigheten medge anstånd helt eller delvis med inbetalning av investeringsavgiften.

Beslut av länskattemyndigheten som avser anstånd med inbetalning av investeringsavgift eller föreläggande av vite enligt 7 § får inte överklagas.

14 § Vid inkomsttaxeringen får avdrag inte ske för investeringsavgift. Avgiften får inte heller inräknas i anskaffningsutgiften för anläggningen i fråga vid beräkning av avdrag för värdeminskning.

Denna lag träder i kraft den 15 juni 1989.

2 Förslag till Lag om ändring i lagen (1989:000) om ändring i skattebrottslagen (1971:69)

1988/89:FiU36
Bilaga 1
Utskottets
lagförslag

Härigenom föreskrivs att 1 § skattebrottslagen (1971:69) i paragrafens lydelse enligt lagen (1989:000) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag gäller i fråga om skatt eller avgift enligt

1. lagen (1908:128) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, *förordningen* (1927:321) om skatt vid utskiftning av aktiebolags tillgångar, kommunalskattelagen (1928:370), *förordningen* (1933:395) om ersättningskatt, lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt, lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift, lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, lagen (1958:295) om sjömansskatt, lagen (1983:219) om tillfällig vinstskatt, lagen (1983:1086) om vinstdelningskatt, lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1986:1225) om tillfällig förmögenhetsskatt för livförsäkringsbolag, understödsföreningar och pensionsstiftelser, lagen (1989:000) om särskild vinstskatt,

1. lagen (1908:128) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, *lagen* (1927:321) om skatt vid utskiftning av aktiebolags tillgångar, kommunalskattelagen (1928:370), *lagen* (1933:395) om ersättningskatt, lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt, lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift, lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, lagen (1958:295) om sjömansskatt, lagen (1983:219) om tillfällig vinstskatt, lagen (1983:1086) om vinstdelningskatt, lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1986:1225) om tillfällig förmögenhetsskatt för livförsäkringsbolag, understödsföreningar och pensionsstiftelser, lagen (1989:000) om särskild vinstskatt, *lagen (1989:000) om investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten*,

2. lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, stämpelskattelagen (1964:308), lagen (1968:430) om mervärdeskatt, lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, vägtrafikskattelagen (1973:601), lagen (1973:1216) om särskild skatt för oljeprodukter och kol, bilskrottningslagen (1975:343), lagen (1976:338) om vägtrafikskatt på vissa fordon, som icke är registrerade i riket, lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen

¹ Lydelse enligt prop. 1988/89:132, 1988/89:SkU33.

(1983:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft från kärnkraftverk, lagen (1984:351) om totalisatorskatt, lagen (1984:355) om skatt på vissa dryckesförpackningar, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, lagen (1984:405) om stämpelskatt på aktier, lagen (1984:409) om avgift på gödselmedel, lagen (1984:410) om avgift på bekämpningsmedel, lagen (1984:852) om lagerskatt på viss bensin, vägtrafikskattelagen (1988:327), lagen (1988:328) om vägtrafikskatt på utländska fordon, lagen (1988:1567) om miljöskatt på inrikes flygtrafik,

3. lagen (1981:691) om socialavgifter.

Lagen gäller även preliminär skatt, kvarstående skatt och tillkommande skatt som avses i uppbördslagen (1953:272).

Lagen tillämpas inte om skatten eller avgiften fastställs eller uppbärs i den ordning som gäller för tull och inte heller beträffande restavgift, skattetillegg eller liknande avgift.

1988/89:FiU36
Bilaga 1
Utskottets
lagförslag

1 Förslag till

Lag om investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten

Härigenom föreskrivs följande.

1 § För byggnadsarbete, som påbörjas under tiden den 27 maj 1989 – den 31 december 1990, skall investeringsavgift betalas till staten, om arbetet utförs i Stockholms-, Göteborgs- och Malmöområdet och arbetet helt eller till övervägande del avser

1. bensinstation, reparationsverkstad för motorfordon, parkeringshus eller sådan parkeringsanläggning som ej inrättas i anslutning till ny bostadsbebyggelse,

2. butiks-, kontors-, bank-, hotell- eller restauranglokaler,

3. förvaltningsbyggnad- och industribyggnad,

4. kyrkliga eller andra samlingslokaler eller nöjeslokaler,

5. sporthall eller annan idrottsanläggning,

6. bostadshus som uppförs utan statligt stöd och inte är avsett uteslutande för fritidsändamål, eller

7. bostadshus som är avsett uteslutande för fritidsändamål, om arbetet ingår i ett byggnadsföretag som omfattar mer än ett sådant hus.

Rivning av byggnad anses vid tillämpning av denna lag inte som byggnadsarbete.

2 § Investeringsavgift enligt 1 § skall inte betalas för

1. byggnadsarbete med en total byggnadskostnad understigande fem miljoner kronor,

2. lokaler som ingår i låneunderlag eller pantvärde enligt förordningen (1978:384) om beräkning av låneunderlag och pantvärde för bostadslån, eller åtgärder för vilka räntebidrag kan lämnas enligt förordningen (1983:974) om statligt räntestöd vid förbättring av bostadshus,

3. byggnadsarbete till den del konjunkturutjämningsfond enligt lagen (1955:256) om investeringsfonder för konjunkturutjämning eller allmän investeringsfond får tas i anspråk för arbetet i enlighet med beslut enligt 4 § lagen (1979:609) om allmän investeringsfond,

4. byggnadsarbete till den del arbetet är föranlett av åläggande från myndighet,

5. byggnadsarbete till den del arbetet är föranlett av sådan tvångsförsäljning som anges i 2 § lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst,

6. byggnadsarbete till den del arbetet är föranlett av skada för vilken ersättning utgår enligt försäkringsavtal,

7. byggnadsarbete för krigsorganisationen, eller

8. lokaler avsedda för kommunal och landstingskommunal service.

3 § enligt utskottsmajoritetens förslag

4 § Investeringsavgift tas ut med 25 procent av byggnadskostnaden för avgiftsbelagt arbete. Investeringsavgift fastställs av länsskattemyndigheten i det län där byggnadsplatsen är belägen och betalas till denna länsskattemyndighet.

Preliminär avgift utgår med 25 procent av den beräknade byggnadskostnaden. Slutlig avgift fastställs när arbetet har slutförts.

Preliminär och slutlig avgift avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

5–14 §§ samt lagens ikraftträdandebestämmelse enligt utskottsmajoritetens förslag.

1988/89:FiU36

Bilaga 2

Reservanternas

lagförslag

2 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1989:000) om ändring i
skattebrottslagen (1971:69)

Reservanternas förslag är likalydande med utskottsmajoritetens förslag.